

468

ZÁKON

ze dne 30. října 1991

o provozování rozhlasového a televizního vysílání

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto zákoně:

ČÁST PRVNÍ OBECNÁ USTANOVENÍ

§ 1

Působnost zákona

Zákon upravuje práva a povinnosti právnických a fyzických osob a státních orgánů při provozování rozhlasového a televizního vysílání.

§ 2

Základní pojmy

(1) Pro účely tohoto zákona se rozumí:

- a) rozhlasovým a televizním vysíláním (dále jen „vysílání“) šíření programů nebo obrazových a zvukových informací prostřednictvím vysílačů, kabelových rozvodů, družic a jiných prostředků určených k příjmu veřejnosti;
- b) programem záměrné časové uspořádání jednotlivých rozhlasových nebo televizních pořadů;
- c) pořadem obsahově souvislá, celistvá a časově ohraničená část vysílání;
- d) lokálním programem program vytvářený v místně omezené oblasti a pro tuto oblast určený;
- e) reklamou jakékoliv veřejné oznámení určené k podpoře podnikání nebo k dosažení jiného účinku, sledovaného zadavatelem reklamy, jemuž byl vysílací čas poskytnut za úplaty nebo za jinou protihodnotu (dále jen „reklama“);
- f) sponzorováním jakýkoliv příspěvek poskytnutý fyzickou nebo právnickou osobou k přímému nebo nepřímému financování pořadů za účelem propagace jména, tovární nebo obchodní známky, známky služeb, nebo postavení takové osoby.

(2) Za vysílání podle tohoto zákona se nepovažuje šíření rozhlasového a televizního signálu určeného pro veřejnost prostřednictvím kabelu, do něhož je zapojeno nejvýše sto účastníků s přijímači podléhajícími ohlašovací povinnosti. Tento počet může být překročen, jestliže účastníci společného příjmu jsou umístěni v jedné budově nebo v komplexu budov k sobě prostorově nebo funkčně příslušejících, jestliže přenos sig-

nálu je veden tak, že nepřekračuje pozemní komunikaci, a jestliže tento společný příjem není obchodně využíván.

§ 3

(1) Provozovatelem vysílání (dále jen „provozovatel“) je ten, kdo získal oprávnění k vysílání na základě zákona Federálního shromáždění, zákona České národní rady nebo zákona Slovenské národní rady (dále jen „provozovatel ze zákona“) nebo udělením licence podle tohoto zákona (dále jen „držitel licence“).

(2) Právnická osoba se může stát držitelem licence, má-li sídlo na území České a Slovenské Federativní Republiky a je-li zapsána do obchodního rejstříku; nemá-li sídlo na území České a Slovenské Federativní Republiky, může se stát držitelem licence pouze k současnému, úplnému a nezměněnému šíření již vysílaných programů.

(3) Fyzická osoba se může stát držitelem licence, jen má-li trvalý pobyt na území České a Slovenské Federativní Republiky. Je-li fyzické osobě licence podle tohoto zákona udělena, je povinna zapsat se do obchodního rejstříku.

ČÁST DRUHÁ OPRÁVNĚNÍ A POVINNOSTI PROVOZOVATELŮ

§ 4

Obsah programů

(1) Provozovatelé vysílají programy svobodně a nezávisle. Do jejich obsahu lze zasahovat pouze na základě zákona a v jeho mezích.

(2) Provozovatelé poskytují objektivní a vyvážené informace nezbytné pro svobodné vytváření názorů.

§ 5

Povinnosti provozovatelů

Provozovatelé jsou povinni:

- a) zabezpečit, aby nebyly vysílány pořady, které jsou v rozporu s Ústavou České a Slovenské Federativní Republiky a s Listinou lidských práv a svobod;¹⁾

¹⁾ Ústavní zákon č. 100/1960 Sb., Ústava České a Slovenské Federativní Republiky, ve znění pozdějších předpisů. Ústavní zákon č. 23/1991 Sb., kterým se uvozuje Listina základních práv a svobod jako ústavní zákon Federálního shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky.

- b) zajistit, aby vysílané pořady nepropagovaly válku nebo nelčíly krutá nebo jinak nelidská jednání takovým způsobem, který je jejich zlehčováním, omlouváním nebo schvalováním;
 - c) nezařazovat v době od 6,00 hodin do 22,00 hodin pořady, které by mohly ohrozit psychický nebo morální vývoj dětí a mladistvých;
 - d) poskytnout státním orgánům a orgánům veřejné správy nezbytný vysílací čas pro důležitá a neodkladná oznámení v naléhavém veřejném zájmu, a to v době, která by nebezpečí z prodlení snížila na minimum;
 - e) uchovávat záznamy všech odvysílaných pořadů nejméně po dobu 30 dnů ode dne jejich vysílání;
 - f) uzavřít smlouvy s organizacemi, kterým bylo přiznáno výhradní oprávnění zastupovat autory nebo výkonné umělce ve výkonu práv.²⁾
- b) byly zařazeny mezi jednotlivé pořady, s výjimkou pořadů složených ze samostatných částí nebo sportovních přenosů a přenosů z akcí a představení, které obsahují přestávky;
 - c) na tabákové výrobky uváděly údaje o obsahu nikotinu a dehtu v příslušných tabákových výrobcích a byly zakončeny varováním, že kouření je škodlivé;
 - d) na léčiva a na hromadně vyráběné léčivé přípravky³⁾ byly zřetelně uvedeny jako takové a aby účinky těchto léčiv a hromadně vyráběných léčivých přípravků byly ověřené podle platných předpisů⁴⁾ a pravdivě uváděné;
 - e) nebyly zařazovány bezprostředně před vysíláním bohoslužeb ani bezprostředně po jejich vysílání.

(3) Provozovatelé jsou povinni zabezpečit, aby zadavatel reklamy nemohl jakýmkoliv způsobem uplatňovat vliv na obsah pořadů ve vysílání nebo na jeho programovou skladbu.

§ 6

Povinnosti provozovatelů při vysílání reklam

(1) Provozovatelé jsou povinni dbát na to, aby do vysílání reklam nebyly zařazeny:

- a) reklamy, které podporují chování ohrožující morálku, zájmy spotřebitele nebo zájmy ochrany zdraví, bezpečnosti nebo životního prostředí;
- b) reklamy určené dětem, nebo v nichž vystupují děti, pokud podporují chování ohrožující jejich zdraví, psychický nebo morální vývoj;
- c) reklamy na léčiva dostupná pouze na lékařský předpis;
- d) skryté reklamy nebo reklamy, které využívají podprahové vnímání člověka;
- e) reklamy, v nichž účinkují hlasatelé a redaktori zpravodajských a politicko-publicistických pořadů;
- f) reklamy náboženské, ateistické a reklamy politických stran a hnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak.

(2) Provozovatelé vysílání jsou povinni zajistit, aby reklamy:

- a) byly rozeznatelné a zřetelně zvukově nebo obrazově oddělené od ostatních pořadů;

§ 7

Časový rozsah vysílaných reklam

(1) V televizním vysílání čas vyhrazený reklamám nesmí u provozovatelů ze zákona přesáhnout 3 %, u držitelů licencí 10 % denního vysílacího času programu; tento podíl může provozovatel ze zákona zvýšit až na 10 % a držitel licence až na 20 %, a to o přímé nabídky veřejnosti k nákupu, prodeji či pronájmu výrobků nebo k poskytnutí služeb, které však nesmí činit více než jednu hodinu denně; v průběhu jedné hodiny nesmí čas vyhrazený reklamám přesáhnout 12 minut. U provozovatelů ze zákona nesmí čas vyhrazený reklamám v době mezi 19 až 22 hodinou přesáhnout 6 minut v průběhu jedné hodiny.

(2) V rozhlasovém vysílání čas vyhrazený reklamám nesmí u provozovatelů ze zákona přesáhnout 5 %, u držitelů licencí 20 % denního vysílacího času.

§ 8

Povinnosti provozovatelů při vysílání sponzorovaných pořadů

Provozovatelé jsou povinni:

- a) označit zřetelně každý pořad nebo sérii pořadů,

²⁾ § 44 odst. 1 zákona č. 35/1965 Sb., o dílech literárních, vědeckých a uměleckých (autorský zákon), ve znění zákona č. 89/1990 Sb. (úplné znění č. 247/1990 Sb.).

³⁾ Československý lékopis 4. vydání, závaznost v České republice stanovena vyhláškou ministerstva zdravotnictví ČSR č. 10/1987 Sb., o závaznosti Československého lékopisu - čtvrtého vydání v ČSR, ve znění vyhlášky ministerstva zdravotnictví a sociálních věcí ČSR č. 62/1990 Sb., o závaznosti Oprav a změn Československého lékopisu - čtvrtého vydání v ČSR. Vyhláška Ministerstva zdravotnictví SSR č. 32/1987 Sb., o závaznosti Československého lékopisu - čtvrtého vydání v SSR, ve znění vyhlášky ministerstva zdravotnictví SR č. 181/1991 Sb., o závaznosti oprav, změn a doplňků Československé lékopisu - čtvrtého vydání.

⁴⁾ Výnos ministerstva zdravotnictví ČR ze dne 20. 11. 1990 č.j. LS-721-7.11. 1990 o předklinickém zkoušení a klinickém hodnocení léčiv, č. 539/1990 Sb.

kteří jsou zcela nebo zčásti sponzorovány na jejich začátku nebo konci vhodnými titulky nebo ohlášením;

- b) zabezpečit, aby obsah sponzorovaných pořadů nepropagoval prodej, nákup či pronájem výrobků nebo služeb sponzora nebo třetí osoby, zejména tím, že by v těchto pořadech byly jejich výrobky či služby zvláště zmiňovány;
- c) zajistit, aby obsah a čas zařazení sponzorovaného pořadu do vysílání nemohly být ovlivňovány sponzorem;
- d) zajistit, aby pořady nebyly sponzorovány fyzickými a právními osobami, jejichž hlavním předmětem činnosti je výroba, prodej nebo pronájem výrobků nebo poskytování služeb, jejichž reklama není dovolena [§ 6 odst. 1 písm. c)];
- e) zajistit, aby nebyly sponzorovány zpravodajské a politicko-publicistické pořady.

§ 9

Zvláštní povinnosti a oprávnění provozovatelů ze zákona

(1) Základním posláním provozovatelů ze zákona je sloužit veřejnému zájmu, přispívat k utváření demokratické společnosti a odrážet její názorovou pluralitu zejména tím, že jejich vysílání nesmí jednostranně přihlížet pouze k jednotlivým názorovým orientacím, k jednomu náboženskému vyznání nebo světovému názoru, k zájmu jedné politické strany, hnutí, skupiny nebo části společnosti.

(2) Provozovatelé ze zákona jsou povinni:

- a) zajistit ve spolupráci s příslušnými orgány a organizacemi spojující šíření svých programů pro obyvatelstvo územního celku, pro který je jejich vysílání určeno;
- b) zajistit různorodou skladbu pořadů, které ve svém celku mají vyjít vstříc zájmům všech vstev obyvatelstva;
- c) vyrábět nebo nechat vyrábět významný podíl vysílaných pořadů tak, aby byla zachována a rozvíjena kulturní identita národů, národností a etnických skupin České a Slovenské Federativní Republiky a podporován rozvoj domácí a evropské audiovizuální tvorby;
- d) umožnit vzájemnou výměnu informací a kulturních hodnot mezi republikami federace;
- e) používat veškeré své finanční zdroje k zabezpečení úkolů stanovených tímto zákonem.

(3) Všem provozovatelům ze zákona se vyhrazují přenosové cesty (část kmitočtového spektra) a síť vysí-

lačů umožňující pokrytí území České a Slovenské Federativní Republiky dvěma televizními programy.

(4) Všem provozovatelům ze zákona se vyhrazují přenosové cesty (část kmitočtového spektra) a síť vysílačů umožňující pokrytí území České a Slovenské Federativní Republiky celkem šesti vysílacími okruhy rozhlasového vysílání, z toho třemi v pásmech VKV (velmi krátkých vln).

(5) Provozovatelé ze zákona zabezpečují vysílání zejména prostřednictvím jednotné telekomunikační sítě.⁵⁾

(6) Finanční zdroje získané ze sazeb za používání přijímačů⁶⁾ jsou příjmem provozovatelů ze zákona.

ČÁST TŘETÍ LICENČNÍ ŘÍZENÍ

§ 10

Podmínky pro udělení licence

(1) Licence opravňuje jejího držitele k vysílání v rozsahu a za podmínek v ní stanovených.

(2) Licence je nepřevoditelná.

(3) Licence uděluje žadatelům uvedeným v § 17 odst. 1 písm. c) Federální rada pro rozhlasové a televizní vysílání, ostatním žadatelům orgány republik (dále jen „orgány udělující licence“); na udělení licence není právní nárok.

(4) Orgány udělující licence přihlížejí při posouzení žádosti (§ 11) k zajištění podmínek pro pluralitu a vyváženost nabídky programů, zejména programů lokálních, k rovnoměrné dostupnosti kulturních hodnot, informací a názorů, jakož i k zajištění rozvoje vlastní kultury národů, národností a etnických skupin v České a Slovenské Federativní Republice a rozsahu dosavadního podnikání žadatele v oblasti hromadných sdělovacích prostředků.

(5) Při posuzování žádosti přihlížejí orgány udělující licence k tomu, aby žádný ze žadatelů nezískal dominantní postavení v hromadných sdělovacích prostředcích.

(6) Při posuzování žádostí společností se zahraniční majetkovou účastí přihlížejí orgány udělující licence k přínosu žadatele pro rozvoj původní domácí tvorby, jakož i majetkové účasti československých osob a jejich zastoupení v orgánech společnosti.

(7) Společníkem obchodní společnosti, která o licenci žádá nebo již byla udělena licence, nesmí být provozovatel ze zákona.

⁵⁾ Zákon č. 110/1964 Sb., o telekomunikacích.

⁶⁾ § 5 vyhlášky federálního ministerstva spojů č. 51/1985 Sb., kterou se vydává Rozhlasový a televizní řád, ve znění vyhlášky č. 76/1987 Sb., vyhlášky č. 39/1988 Sb. a vyhlášky č. 315/1990 Sb.

§ 11

Žádost o licenci

(1) Řízení o udělení licence je zahájeno podáním žádosti, která musí obsahovat tyto údaje:

- a) název, sídlo a právní formu právnické osoby a jméno osoby oprávněné za ni jednat nebo jméno a trvalý pobyt fyzické osoby, která hodlá vysílání provozovat;
- b) doklady o výši základního jmění a vkladů jednotlivých účastníků, bankovní informaci; obdobné údaje a informaci, je-li žadatelem fyzická osoba;
- c) časový a územní rozsah vysílání a způsob jeho technického a organizačního zajištění;
- d) označení programu (název stanice);
- e) programovou skladbu vysílání s návrhem vysílacího schématu;
- f) částku nebo podíl z výdajů, kterou žadatel každoročně použije na výrobu pořadů v tuzemsku;
- g) podíl vysílacího času věnovaného pořadům domácí produkce;
- h) dobu, na kterou se udělení licence žádá.

(2) Je-li žadatel provozovatelem nebo vlastníkem jiného hromadného sdělovacího prostředku v České a Slovenské Federativní Republice nebo v zahraničí anebo účastníkem společnosti provozující jiný hromadný sdělovací prostředek v České a Slovenské Federativní Republice nebo v zahraničí, sdělí orgánu udělovajícímu licenci obdobné údaje uvedené v odstavci 1 též o tomto hromadném sdělovacím prostředku.

(3) Účastníkem řízení o udělení licence je jen ten, kdo o licenci žádá.

(4) Je-li žadatelem fyzická osoba, připojí k žádosti doklad o bezúhonnosti a trvalém pobytu na území České a Slovenské Federativní Republiky.

§ 12

Rozhodnutí o udělení licence

(1) O žádosti o udělení licence rozhodne orgán udělovající licenci do 90 dnů ode dne zahájení řízení.

(2) Rozhodnutí o udělení licence se vydává v dohodě s příslušným správním orgánem spoju o přidělení kmitočtů a dalších technických podmínkách vysílání, které musí být v souladu s plány využití kmitočtů pro rozhlasové a televizní vysílání [§ 17 písm. b)].

(3) Součástí rozhodnutí o udělení licence jsou kromě podmínek uvedených v odstavci 2 rovněž podmínky, které provozovateli vysílání stanoví orgán udělovající licenci.

(4) Rozhodnutí o udělení licence se vydává pro rozhlasové vysílání nejvýše na dobu 6 let a pro televizní vysílání nejvýše na dobu 12 let.

(5) Rozhodnutí o udělení licence nabývá právní moci dnem, kdy orgánu udělovajícímu licenci bylo doručeno písemné prohlášení žadatele, že licenci přijímá; toto prohlášení nesmí obsahovat žádné výhrady a musí být doručeno do třiceti dnů po doručení rozhodnutí orgánu, který licenci udělil. Jinak rozhodnutí o udělení licence zaniká a na žádost o udělení licence se pohlíží, jako kdyby nebyla podána.

(6) Na žádost zakladatelů, popřípadě orgánů nebo osob oprávněných podat návrh na zápis československé právnické osoby do obchodního rejstříku lze vydat rozhodnutí o udělení licence před zápisem do tohoto rejstříku, je-li prokázáno, že právnická osoba byla založena. Těmto osobám vzniká oprávnění k vysílání dnem zápisu do obchodního rejstříku. Obdobně se postupuje i u osob, které nemají sídlo na území České a Slovenské Federativní Republiky.

(7) Jestliže rozhodnutí o udělení licence vydal jiný orgán než Federální rada pro rozhlasové a televizní vysílání, je do 15 dnů po právní moci rozhodnutí povinen Federální radě pro rozhlasové a televizní vysílání oznámit podmínky udělené licence. Obdobně se postupuje v případě, že byly změněny podmínky licence nebo došlo ke skutečnostem uvedeným v § 13.

§ 13

Platnost licence

License pozbývá platnosti:

- a) uplynutím doby, na kterou byla vydána;
- b) dnem zániku právnické osoby, která je držitelem licence;
- c) uplynutím 30 dnů od smrti fyzické osoby, která je držitelem licence;
- d) uplynutím 60 dnů, nezapsal-li se držitel licence do obchodního rejstříku (§ 3 odst. 3);
- e) rozhodnutím orgánu udělovajícího licenci o jejím odnětí (§ 15).

§ 14

Změna licence

(1) Provozovatel je povinen oznámit orgánu, který licenci udělil, všechny změny týkající se údajů uvedených v žádosti nebo plnění podmínek stanovených v licenci a předložit podklady o nich do 15 dnů od vzniku těchto změn. V případech podle § 13 odst. 1 písm. b) a c) mají tuto povinnost právní nástupci držitele licence.

(2) Na základě oznámení podle odstavce 1 orgán udělovající licenci podle okolností případu rozhodne o změně udělené licence nebo licenci odejme (§ 15).

(3) Orgán udělovající licenci může podmínky licence bez souhlasu jejího držitele změnit i v případě, že je to nezbytné k dodržení mezinárodních závazků, jimiž je Česká a Slovenská Federativní Republika vázána.

§ 15

Odnětí licence

(1) Orgán, který licenci udělil, ji držiteli licence odejme, jestliže:

- a) držitel licence již nesplňuje předpoklady pro udělení licence uvedené v § 10 odst. 6 a 7;
- b) držitel licence dosáhl jejího udělení na základě nepravdivých údajů uvedených v žádosti (§ 11);
- c) u držitele licence došlo ke změnám, které neumožňují plnění podmínek stanovených v licenci;
- d) držitel licence o to požádal.

(2) Orgán, který licenci udělil, ji může odejmout jestliže:

- a) držitel licence závažným způsobem porušuje podmínky stanovené v licenci, povinnosti stanovené tímto zákonem nebo jinými obecně závaznými právními předpisy;
- b) držitel licence nezahájil vysílání po nabytí právní moci rozhodnutí o udělení licence v době do:
 - ba) 180 dnů u rozhlasového vysílání;
 - bb) 360 dnů u televizního vysílání;
- c) držitel licence nesplnil povinnost uvedenou v § 5 odst. 6 v době po nabytí právní moci rozhodnutí o udělení licence do:
 - ca) 180 dnů u rozhlasového vysílání;
 - cb) 360 dnů u televizního vysílání;
- d) držitel licence po zahájení vysílání v průběhu kalendářního roku v rozporu s podmínkami licence nevysílal celkem 30 dnů; do této doby se nezapočítává doba, po kterou vysílání bránily odůvodněné technické překážky;
- e) na majetek držitele byl prohlášen nebo ukončen konkurs.⁷⁾

(3) Byla-li licence odňata z důvodů uvedených v odstavci 2, lze požádat o udělení nové licence nejdříve po uplynutí jednoho roku od právní moci rozhodnutí o odnětí licence.

(4) Byla-li licence odňata, je její držitel povinen vrátit licenci bez zbytečného odkladu orgánu, který licenci udělil.

ČÁST ČTVRTÁ**FEDERÁLNÍ RADA PRO ROZHLASOVÉ
A TELEVIZNÍ VYSÍLÁNÍ**

§ 16

**Postavení Federální rady pro rozhlasové
a televizní vysílání**

(1) K podpoře zájmů veřejnosti na uskutečňování

svobody projevu a práva na informace se zřizuje Federální rada pro rozhlasové a televizní vysílání (dále jen „Federální rada“). Její činnost je hrazena z rozpočtu Federálního shromáždění.

(2) Federální rada dbá na dodržování tohoto zákona, na rozvoj plurality vysílání a na rozvoj domácí a evropské audiovizuální tvorby.

(3) Federální rada vykonává ve stanoveném rozsahu⁸⁾ státní správu (§ 17).

§ 17

Činnost Federální rady

Federální rada

- a) se ve spolupráci s orgány pro rozhlasové a televizní vysílání zřízenými zákony České národní rady a Slovenské národní rady (dále jen „orgány republik“) svými stanovisky a návrhy podílí na vytváření zásad státní politiky ve vztahu k vysílání a koncepci jeho rozvoje;
- b) se ve spolupráci s orgány republik podílí na vypracovávání plánů využití kmitočtů pro rozhlasové a televizní vysílání a tyto plány uveřejňuje;
- c) po dohodě s orgány republik uděluje a odnímá licence k rozhlasovému a televiznímu vysílání, pokud půjde o subjekty působící na celém území federace nebo pokud tato činnost podstatně přesahuje území jedné z republik anebo pokud půjde o licence k vysílání z území České a Slovenské Federativní Republiky pro zahraničí;
- d) vydává upozornění a uplatňuje pokuty (§ 20) vůči držitelům licencí, které udělila, provozovatelům, kteří získali oprávnění k vysílání na základě zákona Federálního shromáždění, nebo subjektům vysílajícím bez licence, k jejímuž udělení je příslušná;
- e) se vyjadřuje ve spolupráci s orgány republik k návrhům a plnění mezinárodních smluv, které souvisejí s vysíláním, a svá stanoviska předkládá vládě České a Slovenské Federativní Republiky;
- f) vede celostátní evidenci udělených licencí a jejich změn;
- g) nejméně jednou ročně předkládá Federálnímu shromáždění zprávu o stavu rozhlasového a televizního vysílání a o své činnosti.

§ 18

Složení Federální rady

(1) Federální rada má devět členů z řad odborníků, osobností a představitelů veřejného života, z nichž tři volí Federální shromáždění, tři Česká národní rada a tři Slovenská národní rada. Členové Federální rady jsou voleni na dobu šesti let.

⁷⁾ Část druhá zákona č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání.

⁸⁾ § 1 písm. c) zákona č. 136/1991 Sb., o rozdělení působnosti mezi Českou a Slovenskou Federativní Republikou a Českou republikou a Slovenskou republikou ve věcech tisku a jiných informačních prostředků.

(2) Předsedu a místopředsedu Federální rady volí z členů Federální rady Federální shromáždění. Jestliže předsedou Federální rady je zvolen občan České republiky, bude místopředsedou zvolen občan Slovenské republiky, nebo naopak.

(3) Členové Federální rady (dále jen „členové“) nesmějí mít funkce v politických stranách nebo politických hnutích ani nesmějí aktivně jménem těchto stran veřejně vystupovat nebo působit v jejich prospěch; dále nesmějí být členy orgánů společností, které působí v oblasti sdělovacích prostředků ani zastupovat obchodní zájmy, které by mohly být v rozporu s výkonem jejich funkce, nebo by mohly nepříznivě ovlivňovat jejich nestrannost a objektivitu rozhodování. Nesmí mít žádný finanční zájem na provozování vysílání daný vlastnictvím, pracovním poměrem nebo obdobným vztahem.

(4) Členství ve Federální radě zaniká:

- a) uplynutím funkčního období;
- b) vzdáním se funkce;
- c) úmrtím člena;
- d) odvoláním.

(5) Orgán, který člena zvolil, jej odvolá, zjistí-li, že u člena nastaly skutečnosti uvedené v odstavci 3, nebo byl-li člen pravomocně odsouzen za úmyslný trestný čin nebo byl-li pravomocně odsouzen za jiný trestný čin, pokud mu byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody.

(6) Orgán, který člena zvolil, ho může odvolat, jestliže člen nejméně šest měsíců nevykonává svou funkci.

(7) Po první volbě členů se losem určí jména tří členů, jejichž funkční období skončí po dvou letech a tří členů, jejichž funkční období skončí po čtyřech letech.

(8) Na místa uprázdněná uplynutím funkčního období jsou voleni noví členové na období šesti let. Na místa uprázdněná z jiného důvodu jsou voleni noví členové na dobu zbývající do konce funkčního období toho člena, jehož místo se uprázdnilo. Nového člena volí vždy ten orgán, který zvolil člena, jehož místo se uprázdnilo.

(9) Činnost Federální rady řídí a jejím jménem jedná předseda.

(10) Federální rada přijímá rozhodnutí nadpoloviční většinou hlasů všech svých členů.

(11) Funkce člena Federální rady je veřejnou funkcí. V souvislosti s jejím výkonem přísluší členům Federální rady přiměřená odměna. Cestovní náklady členů Federální rady se poskytují podle obecně závazných právních předpisů.

(12) Podrobnosti vnitřního uspořádání Federální rady a výši odměny předsedy, místopředsedy a členů určí statut, který na návrh Federální rady schvaluje Federální shromáždění.

ČÁST PÁTÁ

KABELOVÉ ROZVODY

§ 19

(1) Kromě údajů uvedených v § 11 odst. 1 a 2, musí žadatel o vysílání v kabelových rozvodech v žádosti o licenci uvést:

- a) územní rozsah kabelového rozvodu;
- b) informace o rozhlasových a televizních programech, které v kabelovém rozvodu hodlá šířit, a o plánovaném obsazení kanálů;
- c) zdůvodnění, jakým způsobem bude kabelový rozvod sloužit zájmům obce, města nebo regionu;
- d) technickou specifikaci kabelového rozvodu schválenou podle příslušných předpisů;⁹⁾
- e) jakým způsobem zajistí, že práva třetích osob, především autorská práva, nebudou v rozporu s vysíláním v kabelovém rozvodu.

(2) Provozovatel kabelového rozvodu je povinen při obsazování kanálů v kabelovém rozvodu zabezpečit, aby v nich byly umístěny programy provozovatelů ze zákona, jež lze přijímat běžným přijímacím zařízením v místě kabelového rozvodu. Pro současné, úplné a nezměněné vysílání těchto programů není třeba licence.

(3) V kabelovém rozvodu lze vyhradit jeden kanál pro vysílání reklamy. Časové omezení vysílání reklamy podle § 7 se na tento kanál ani na současné, úplné a nezměněné šíření již vysílaných programů nevztahuje.

(4) Provozovatel kabelového rozvodu je povinen bezúplatně poskytnout jeden kanál k vysílání pro potřeby místně omezené oblasti pokryté kabelovým rozvodem. Tento kanál nesmí být bez souhlasu provozovatele obchodně využíván.

ČÁST ŠESTÁ

POKUTY

§ 20

(1) Zjistí-li Federální rada, že provozovatel nebo subjekt uvedený v § 17 písm. d) porušuje povinnosti stanovené tímto zákonem nebo podmínky udělené licence, stanoví mu přiměřenou lhůtu k nápravě. Ne-

⁹⁾ Vyhláška federálního ministerstva spojů č. 360/1991 Sb., kterou se mění a doplňuje vyhláška federálního ministerstva spojů č. 73/1974 Sb., o společných rozvodech rozhlasových a televizních signálů po kabelech.

dojde-li k nápravě ve stanovené lhůtě, uloží mu pokutu. V ostatních případech jsou příslušné ke stanovení lhůt k nápravě a pokut podle tohoto zákona orgány republik.

(2) Výše pokuty se stanoví podle závažnosti věci, míry zavinění a s přihlédnutím k rozsahu a dosahu vysílání a k výši získaného bezdůvodného obohacení.

(3) Pokutu ve výši od 1000 Kčs do 500 000 Kčs lze uložit provozovateli, který

- a) neposkytne nezbytný vysílací čas pro důležitá a neodkladná oznámení v naléhavém veřejném zájmu (§ 5 odst. 4);
- b) skartuje záznamy odvysílaných pořadů před uplynutím 30 dnů od jejich vysílání (§ 5 odst. 5);
- c) nezabezpečí v kabelovém rozvodu umístění programů provozovatele ze zákona (§ 19 odst. 2);
- d) neposkytne v kabelovém rozvodu bezúplatně jeden kanál k vysílání pro potřeby místně omezené oblasti (§ 19 odst. 4).

(4) Pokutu od 5000 Kčs do 1 000 000 Kčs lze uložit provozovateli, který

- a) vysílá pořad, jehož obsah je v rozporu s povinnostmi provozovatelů uvedenými v § 5 odst. 1 a 2 tohoto zákona;
- b) vysílá pořad, který by mohl ohrozit psychický nebo morální vývoj dětí a mladistvých v době před 22. hodinou.

(5) Pokutu od 10 000 Kčs do 2 000 000 Kčs lze uložit provozovateli, který poruší povinnosti stanovené tímto zákonem nebo podmínky udělené licence tím, že:

- a) nedodržel stanovený časový a územní rozsah vysílání;
- b) nedodržel stanovenou programovou skladbu;
- c) nedodržel povinnosti stanovené pro vysílání reklam a sponzorovaných pořadů;
- d) nedodržel stanovené povinnosti, pokud jde o výrobu pořadů v tuzemsku nebo vysílání takových pořadů nebo o podíl pořadů převzatých od jiných provozovatelů;
- e) neohlásí změny údajů uvedených v žádosti nebo změny týkající se plnění podmínek udělené licence, které by mohly být důvodem pro změnu nebo odnětí licence (§ 14 a 15).

(6) Pokuta ve výši stanovené podle odstavce 5 se uloží i tomu, kdo provozuje vysílání, aniž by byl k tomu oprávněn (§ 3).

(7) Pokutu lze uložit do jednoho roku ode dne, kdy se orgán uvedený v § 16 o porušení povinnosti do-

zvěděl, nejdéle však do dvou let ode dne, kdy k porušení povinnosti došlo.

(8) Zaplacením pokuty podle předchozích odstavců nejsou dotčena ustanovení zvláštních předpisů o náhradě škody,¹⁰⁾ ani nezanikají povinnosti stanovené tímto zákonem.

(9) Pokuta uložená podle odstavců 1 až 6 je splatná do 30 dnů ode dne, kdy rozhodnutí, jímž byla uložena, nabylo právní moci.

(10) Výnosy z pokut, které uložila Federální rada, jsou příjmem státního rozpočtu České a Slovenské Federativní Republiky; výnosy z pokut, které uložily orgány republik, jsou příjmem státního rozpočtu České republiky nebo státního rozpočtu Slovenské republiky. Příjmy získané z pokut se účelově vynaloží na podporu vysílání držitelů licencí s přednostním uspokojením potřeb lokálního vysílání.

ČÁST SEDMÁ

SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 21

Nestanoví-li zákon jinak, postupuje se při rozhodování podle něho podle zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), s výjimkou § 49 a § 53 až 69. Proti rozhodnutí, kterým se zamítá žádost o udělení licence (§ 12), rozhodnutí o změně licence (§ 14), rozhodnutí o odnětí licence (§ 15) a rozhodnutí o uložení pokuty (§ 20) je možno podat opravný prostředek k soudu.¹¹⁾

§ 22

V případě potřeby jsou Federální rada a orgány republik oprávněny si vyžádat záznam odvysílaného pořadu.

§ 23

(1) Přenosové cesty (část kmitočtového spektra) a síť vysílačů vyhrazené provozovatelům ze zákona (§ 9 odst. 3 a 4) rozdělí mezi jednotlivé provozovatele ze zákona vláda České a Slovenské Federativní Republiky v dohodě s vládami republik.

(2) Přenosové cesty (část kmitočtového spektra) a síť vysílačů, na nichž je ke dni účinnosti tohoto zákona vysílán třetí celoplošný, experimentální televizní program, jsou vyhrazeny držitelům licencí. Do zahájení jejich vysílání jsou tyto přenosové cesty (části kmitoč-

¹⁰⁾ Občanský zákoník.

Zákon č. 65/1965 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů.

¹¹⁾ Občanský soudní řád.

tového spektra) přiděleny dosavadním provozovatelům ze zákona.

(3) Držitel příslušné licence je povinen oznámit dosavadním provozovatelům ze zákona den zahájení svého vysílání, nejpozději však 90 dnů před tímto dnem.

§ 24

Podíl jednotlivých provozovatelů ze zákona na příjmu sazeb za používání přijímačů (§ 9 odst. 6) stanoví nařízením vláda České a Slovenské Federativní Republiky v dohodě s vládami republik.

§ 25

(1) Právnícké a fyzické osoby, kterým bylo umožněno vysílat na základě usnesení předsednictva vlády České a Slovenské Federativní Republiky nebo na základě rozhodnutí orgánů republik, jsou povinny uvést svou činnost do souladu s tímto zákonem a do 30 dnů po ustanovení Federální rady a orgánů republik pro vysílání (§ 16) požádat o udělení licence (§ 11). Do doby rozhodnutí Federální rady nebo příslušných orgánů republik se tyto právnícké a fyzické osoby považují za provozovatele vysílání podle tohoto zákona.

(2) Licence vydané meziresortní komisí vlády České a Slovenské Federativní Republiky a komisí ministerstva kultury České republiky pro výběr uchazečů o nestátní vysílání se považují za licence udělené podle tohoto zákona. Jejich platnost končí dnem 31. 12. 1995.

(3) Lhůta podle § 15 odst. 2 písm. b) začíná držitelům licencí vydaných podle odstavců 1 a 2 plynout dnem přidělení přenosové cesty (části kmitočtového spektra).

(4) V televizním vysílání u provozovatelů ze zá-

kona může do dne 31. 12. 1992 čas vyhrazený reklamám dosáhnout 5 % denního vysílacího času programu.

§ 26

Zákon č. 35/1965 Sb., o dílech literárních, vědeckých a uměleckých (autorský zákon), ve znění zákona č. 89/1990 Sb. (úplné znění č. 247/1990 Sb.), se mění takto:

1. § 16 odst. 1 zní:

„(1) Samostatným užitím díla, kromě jeho vysílání rozhlasem nebo televizí, je i každé další veřejné šíření takto vysílaného díla pomocí jakéhokoli zařízení k přenosu zvuků nebo obrazů, uskutečňuje-li takové šíření jiný subjekt než organizace původního vysílání.“

2. § 16 odst. 3 se vypouští.

§ 27

Zákon č. 18/1964 Sb., o Československé televizi, se mění takto:

1. § 1 se vypouští.

2. § 2 odst. 1 zní:

„(1) Československá televize je oprávněna vytvářet a šířit televizní programy.“

§ 28

Zákon č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, se mění takto:

V § 17 odst. 4 písm. a) se vypouští slova „rozhlasových a televizních stanic,“.

§ 29

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Havel v. r.
Dubček v. r.
Čalfa v. r.